

Datum van
inontvangstneming

:

25/02/2016

Zaak C-38/16

Samenvatting van het verzoek om een prejudiciële beslissing overeenkomstig artikel 98, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie

Datum van indiening:

25 januari 2016

Verwijzende rechter:

First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Verenigd Koninkrijk)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

20 januari 2016

Verzoekende partij:

Compass Contract Services Limited

Verwerende partij:

Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Voorwerp van de procedure in het hoofdgeding

Weigering van terugbetaling van te veel betaalde belasting over de toegevoegde waarde (btw) op grond dat de vorderingen zijn verjaard

Voorwerp en rechtsgrondslag van het prejudiciële verzoek

Btw; mogelijke schending van het Unierecht (onder meer doch niet uitsluitend het beginsel van fiscale neutraliteit, het gelijkheidsbeginsel en het doeltreffendheidsbeginsel) wanneer naar nationaal recht bepaalde vorderingen betreffende btw over latere handelingen en bepaalde vorderingen betreffende voorbelasting verschillend worden behandeld; artikel 267 VWEU

Prejudiciële vragen

- 1) Resulteert het in het Verenigd Koninkrijk gemaakte verschil in behandeling tussen *Fleming*-vorderingen betreffende btw over latere handelingen (die konden worden ingediend voor tijdvakken eindigend vóór 4 december 1996) en *Fleming*-vorderingen betreffende voorbelasting (die konden worden ingediend voor tijdvakken eindigend vóór 1 mei 1997 – dus later dan mogelijk was voor *Fleming*-vorderingen betreffende btw over latere handelingen) in:
 - (a) schending van het Unierechtelijke gelijkheidsbeginsel, en/of
 - (b) schending van het Unierechtelijke beginsel van fiscale neutraliteit, en/of
 - (c) schending van het Unierechtelijke doeltreffendheidsbeginsel, en/of
 - (d) schending van een ander toepasselijk beginsel van Unierecht?
- 2) Indien de eerste vraag, onder a) en/of, b), c), d), bevestigend wordt beantwoord, hoe moeten *Fleming*-vorderingen betreffende btw over latere handelingen die betrekking hebben op de periode van 4 december 1996 tot en met 30 april 1997 dan worden behandeld?

Aangevoerde bepalingen van gemeenschapsrecht

Zesde richtlijn (77/388/EEG) van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting – Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag (hierna: „Zesde richtlijn”)

Aangevoerde bepalingen van nationaal recht

Value Added Tax Act 1994, sections 25 en 80; [btw-wet]

Finance Act 2008, section 121; [begrotingswet]

Value Added Tax Regulations 1995, regulation 29; [uitvoeringsbepalingen van de btw-wet]

Korte uiteenzetting van de feiten en de procedure in het hoofdgeding

- 1 De fiscale kamer van het First-tier Tribunal van het Verenigd Koninkrijk (hierna: „UK Tax Tribunal”) dient uitspraak te doen op het hoger beroep dat appellante

(„Compass”) heeft ingesteld tegen de weigering van geïntimeerden („HMRC”) om een bepaald bedrag aan te veel betaalde btw terug te betalen.

- 2 In juni 2006 heeft de Court of Appeal (Civil Division) (England and Wales) (hierna: „Court of Appeal”) in de zaak *Revenue and Customs Commissioners v Compass Contract Services UK Ltd* geoordeeld dat bepaalde leveringen van koude maaltijden die Compass als cateringbedrijf had verricht en waarover Compass btw in rekening had gebracht en gefactureerd, niet aan btw waren onderworpen. De Court of Appeal was met name van oordeel dat de goederenleveringen aan het nultarief waren onderworpen ingevolge een afwijking die was toegestaan krachtens artikel 28 van de Zesde richtlijn. HMRC hebben in deze uitspraak berust en ermee ingestemd dat Compass te veel btw had betaald. In januari 2008 heeft Compass vorderingen ingediend tot terugbetaling van de te veel betaalde btw over latere handelingen voor de tijdvakken van 1 april 1973 tot en met 2 februari 2002. HMRC hebben de btw terugbetaald voor de tijdvakken van 1 april 1973 tot en met 31 oktober 1996, maar weigerden de vorderingen voor de overige tijdvakken te voldoen, daaronder begrepen voor de tijdvakken van 1 november 1996 tot en met 30 april 1997 (btw-kwartalen van Compass 01/97 en 04/97), op grond dat deze vorderingen waren verjaard. In geding zijn uitsluitend de btw-kwartalen van Compass 01/97 en 04/97.
- 3 Het UK Tax Tribunal heeft ingestemd met een gezamenlijk verzoek van de partijen tot behandeling van de vraag „[...] of het Unierecht (onder meer doch niet uitsluitend het beginsel van fiscale neutraliteit, het gelijkheidsbeginsel en het doeltreffendheidsbeginsel) is geschonden gelet op de verschillende behandeling van *Fleming*-vorderingen betreffende btw over latere handelingen (die konden worden ingediend voor tijdvakken tot en met 3 december 1996) en *Fleming*-vorderingen betreffende voorbelasting (die konden worden ingediend voor tijdvakken tot en met 30 april 1997, zijnde later dan mogelijk was voor *Fleming*-vorderingen betreffende btw over latere handelingen) (hierna: „prelabelle vraag”).
- 4 Het begrip „*Fleming*-vordering” is afgeleid van de uitspraak van het House of Lords in de zaak *Fleming (trading as Bodycraft) v HMRC* (zie ook punt 20 e.v. infra). Een „*Fleming*-vordering betreffende btw over latere handelingen” is een vordering op grond van section 80 van de Value Added Tax Act 1994 betreffende een bedrag dat is aangerekend, of betaald, als btw over latere handelingen die niet verschuldigd was voor een bepaald tijdvak dat eindigde uiterlijk op 4 december 1996. Een „*Fleming*-vordering betreffende voorbelasting” is een vordering betreffende de aftrek van voorbelasting wanneer het recht op aftrek is ontstaan en waarvoor de verzoeker in het bezit is van de vereiste bewijsstukken, voor een bepaald tijdvak dat eindigde uiterlijk op 1 mei 1997.

Toepasselijke bepalingen van Unierecht

- 5 Op alle tijdstippen die voor de in casu in het geding zijnde vordering van belang zijn, was de toepasselijke Uniewetgeving vervat in de Zesde richtlijn. Het recht op

btw-aftrek en de regels betreffende de uitoefening van het recht op aftrek zijn terug te vinden onder hoofdstuk XI („Aftrek”), dat de artikelen 17 tot en met 20 van de Zesde richtlijn omvat (thans hoofdstuk X van richtlijn 2006/112/EG).

- 6 De Zesde richtlijn bevat geen regels betreffende de teruggave van te veel betaalde btw aan belastingplichtigen. Niettemin is volgens vaste rechtspraak van het Hof van Justitie het recht op teruggaaf van heffingen die een lidstaat in strijd met het Unierecht heeft geïnd, het gevolg en het complement van de rechten die de justitiabelen rechtstreeks ontlenen aan het Unierecht (zie met name arrest *Marks & Spencer*, C-62/00, EU:C:2002:49, punt 30). In het arrest *Marks & Spencer* (C-309/06, EU:C:2008:211, punt 35) heeft het Hof van Justitie geoordeeld dat dit beginsel ook geldt voor belastingen die zijn geheven in strijd met een nationale wettelijke regeling die is toegestaan krachtens artikel 28, lid 2, van de Zesde richtlijn.

Toepasselijke bepalingen van nationaal recht

- 7 Creditering, of terugbetaling, van te veel aangegeven of betaalde btw was ten tijde van de feiten van het geding geregeld in section 80 van de Value Added Tax Act 1994. Ingevolge subsection 80(4) waren HMRC niet gehouden tot voldoening van een vordering op grond van die section wanneer de vordering meer dan drie jaar na de relevante datum was ingediend.
- 8 De toepasselijke bepalingen betreffende de aftrek van voorbelasting waren vervat in section 25 van de Value Added Tax Act 1994 en Regulation 29 van de Value Added Tax Regulations 1995.
- 9 Section 25(6) van de Value Added Tax Act 1994 bepaalde dat de aftrek van voorbelasting op grond van section 25(2) niet werd toegepast en een btw-tegoed niet werd gecrediteerd of betaald tenzij de desbetreffende vordering werd ingediend op de wijze en op het tijdstip nader omschreven door of krachtens uitvoeringsbepalingen („Regulations”).
- 10 Regulation 29(1A), in de versie die gold van 1 mei 1997 tot en met 31 maart 2009 (dus ook op de datum waarop Compass haar vorderingen heeft ingediend), bepaalde dat HMRC vorderingen betreffende aftrek van voorbelasting afwezen wanneer op het recht op aftrek aanspraak werd gemaakt meer dan drie jaar na de datum waarop de aangifte voor het betrokken belastbare tijdvak moest zijn gedaan.

Verlengde verjaringstermijnen voor Fleming-vorderingen

- 11 Section 121(1) van de Finance Act 2008 bepaalt dat de voorwaarde van section 80(4) van de Value Added Tax Act 1994, namelijk dat een vordering op grond van die section moet worden ingediend binnen drie jaar na de relevante datum, niet geldt voor een vordering betreffende een bedrag dat in rekening is gebracht, of betaald, voor een bepaalde belastbaar tijdvak dat eindigt vóór 4 december 1996

indien de vordering vóór 1 april 2009 wordt ingediend. section 121(2) bepaalt dat de voorwaarde van section 25(6) van de Value Added Taks Act 1994, namelijk dat een vordering betreffende de aftrek van voorbelasting moet worden ingediend op het tijdstip nader omschreven door of krachtens uitvoeringsbepalingen, niet geldt voor vorderingen betreffende de aftrek van voorbelasting die moet worden aangerekend in een bepaalde belastbaar tijdvak dat eindigt vóór 1 mei 1997 indien de vordering vóór 1 april 2009 wordt ingediend.

Chronologisch overzicht

- 12 Section 24 van de Finance Act 1989 (vervolgens opnieuw afgekondigd als section 80 van de Value Added Tax Act 1994) bepaalde, met ingang van 1 januari 1990, dat wanneer een belastingplichtige onverschuldigde btw aan HMRC had betaald, HMRC het bedrag daarvan aan deze belastingplichtige moesten terugbetalen. Oorspronkelijk bedroeg de verjaringstermijn voor dergelijke vorderingen zes jaar vanaf de datum van betaling of, ingeval btw was betaald als gevolg van een vergissing, zes jaar vanaf de datum waarop de verzoeker de vergissing ontdekte of met de nodige zorgvuldigheid had kunnen ontdekken.
- 13 Op 18 juli 1996 maakte de regering van het Verenigd Koninkrijk haar voornemen bekend om via een wet de verjaringstermijn voor vorderingen tot terugbetaling van te veel betaalde btw (over latere handelingen) te verkorten van zes tot drie jaar (zonder verlenging in geval van een vergissing). Op 4 december 1996 heeft het House of Commons het wetsontwerp van de regering goedgekeurd.
- 14 In rondzendbrief 6/97, gepubliceerd op 27 maart 1997, hebben HMRC erkend dat „de verjaringstermijn van drie jaar voor teruggaaf [...] thans niet van toepassing [was] op” „handelaars met een recht op terugbetaling” (zijnde belastingplichtigen van wie voor een bepaald belastbaar tijdvak het toegestane bedrag aan aftrekbare voorbelasting meer bedraagt dan de door hen af te dragen belasting over latere handelingen en voor dat tijdvak een netto tegoed jegens HMRC hebben). Voorts werd daarin evenwel verklaard dat „afgeleide wetgeving, met een limiet voor vorderingen van handelaars met een recht op terugbetaling, wellicht binnen vier tot zes weken vanaf de datum van deze rondzendbrief in werking [zou] treden”. Destijds stelden HMRC zich op het standpunt dat section 80 van toepassing was op vorderingen betreffende zowel voorbelasting als btw over latere handelingen wanneer de vordering afkomstig was van een handelaar met een plicht tot betaling (zijnde een belastingplichtige van wie voor een bepaald belastbaar tijdvak de btw over latere handelingen meer bedraagt dan het toegestane bedrag aan aftrekbare voorbelasting en voor dat tijdvak een netto schuld jegens HMRC heeft), maar dat section 80 (en dus de verjaringstermijn van drie jaar) niet gold voor vorderingen van handelaars met een recht op terugbetaling (die terugbetaling konden krijgen van te veel aangegeven btw over latere handelingen via de bepalingen betreffende de aftrek van voorbelasting in Regulation 29 van de Value Added Tax Regulations 1995). De in 1997 voorgestelde wetswijziging beoogde alle vorderingen op één lijn te stellen zodat voor alle vorderingen betreffende te veel betaalde btw over

latere handelingen en te weinig afgetrokken voorbelasting dezelfde verjaringstermijn of „limiet” van drie jaar gold.

- 15 Met ingang van 1 mei 1997 werd, via een wijziging in Regulation 29 van de Value Added Tax Regulations, de verjaringstermijn van drie jaar van toepassing op te laat ingediende vorderingen betreffende de aftrek van voorbelasting.
- 16 In de zaak die heeft geleid tot het arrest *Marks & Spencer* (C-62/00, EU:C:2002:49), kwam de belastingplichtige op tegen de limiet van drie jaar waarin section 80 van de Value Added Tax Act 1994 voorziet, en stelde de Court of Appeal het Hof van Justitie daarover een prejudiciële vraag.
- 17 Het Hof van Justitie heeft geoordeeld dat hoewel een verjaringstermijn van drie jaar in beginsel verenigbaar met het Unierecht is, een nationale wettelijke regeling die de termijn waarbinnen kan worden verzocht om teruggave van ten onrechte betaalde btw, verkort van zes tot drie jaar en bepaalt dat de nieuwe verjaringstermijn onmiddellijk van toepassing is op alle vorderingen die na de datum van vaststelling van deze wettelijke regeling worden ingediend, en op vorderingen die tussen die datum en een eerder gelegen datum (zijnde de datum van inwerkingtreding van de wettelijke regeling) zijn ingediend, alsmede op vorderingen tot terugbetaling die zijn ingediend vóór de datum van inwerkingtreding en op die datum nog aanhangig waren, het recht op daadwerkelijke terugbetaling niet waarborgde. Bovendien verzette het beginsel van bescherming van het gewettigd vertrouwen zich tegen een wijziging in de nationale wettelijke regeling waarbij een belastingplichtige het recht op terugbetaling van in strijd met de rechtstreeks werkende bepalingen van de Zesde richtlijn geheven belastingen dat hij tot de datum van die wetwijziging genoot, met terugwerkende kracht wordt ontzegd.
- 18 Naar aanleiding van het arrest *Marks & Spencer* (C-62/00, EU:C:2002:49) hebben HMRC dit arrest willen uitvoeren in administratieve maatregelen, neergelegd in rondzendbrief 22/02 en rondzendbrief 27/02, die rondzendbrief 22/02 wijzigde, in het licht van het arrest *Grundig Italiana* (C-255/00, EU:C:2002:525).
- 19 Section 80 van de Value Added Tax Act 1994 werd gewijzigd met ingang van 26 mei 2005. Als gevolg van deze wijzigingen werden vroegere verschillen in behandeling tussen vorderingen van handelaars met een recht op terugbetaling en handelaars met een plicht tot betaling ongedaan gemaakt. Over het verschil in behandeling tussen handelaars met een recht op terugbetaling en handelaars met een plicht tot betaling heeft het Hof uitspraak gedaan in het arrest *Marks & Spencer* (C-309/06, EU:C:2008:211).
- 20 Ook werd in rechte opgekomen tegen de in Regulation 29(1A) van de Value Added Tax Regulations 1995 gestelde limiet van drie jaar voor vorderingen betreffende de aftrek van voorbelasting en de wijze waarop deze limiet is ingevoerd. In februari 2006 heeft de Court of Appeal in het arrest *Michael*

Fleming (t/a Bodycraft) v CRC onder verwijzing naar het arrest Marks & Spencer (C-62/00, EU:C:2002:49) geoordeeld dat aangezien de limiet van drie jaar van Regulation 29(1A) is ingevoerd zonder overgangperiode, de vorderingen van personen wier recht op aftrek van voorbelasting (en die voldeden aan de voorwaarden voor uitoefening van dat recht) is ontstaan vóór 1 mei 1997 (zijnde de datum waarop de limiet van drie jaar was afgekondigd), ontvankelijk zijn en dat de limiet van drie jaar van Regulation 29(1A) voor die personen geen toepassing mag vinden.

- 21 In juni 2006 heeft de Court of Appeal uitspraak gedaan in de zaak *Revenue and Customs Commissioners v Compass Contract Services UK Ltd* (zie punt 2 supra).
- 22 In juli 2006 heeft de Court of Appeal het arrest *Fleming* gevolgd in het arrest *Condé Nast Publications Ltd v CRC*. In augustus 2006 hebben HMRC rondzendbrief 13/06 gepubliceerd, waarin zij hun standpunt naar aanleiding van deze twee uitspraken van de Court of Appeal toelichtten.
- 23 In januari 2008 heeft Compass haar vorderingen tot terugbetaling van te veel betaalde btw over latere handelingen ingediend (zie punt 2 supra).
- 24 Op 23 januari 2008 heeft het House of Lords de hogere voorziening van HMRC in de zaak *Fleming* en in de zaak *Condé Nast* afgewezen. Het House of Lords was van oordeel dat geen limiet stond op vorderingen betreffende de aftrek van voorbelasting voor de belastbare tijdvakken eindigend op of vóór 30 april 1997 tenzij en totdat een redelijke overgangperiode was ingevoerd.
- 25 In februari 2008 hebben HMRC rondzendbrief 07/08 gepubliceerd, waarin zij verklaarden dat het dictum van het arrest *Fleming* en van het arrest *Condé Nast* ook van toepassing was op vorderingen betreffende de terugvordering van te veel betaalde of aangegeven btw voor belastbare tijdvakken die eindigen vóór 4 december 1996. Bijgevolg konden alsdan vorderingen worden ingediend voor:
 - te veel betaalde of aangegeven btw over latere handelingen voor belastbare tijdvakken eindigend vóór 4 december 1996;
 - voorbelasting waarvoor het recht op aftrek was ontstaan voor belastbare tijdvakken eindigend vóór 1 mei 1997.
- 26 Op 19 maart 2008 heeft het parlement van het Verenigd Koninkrijk ingestemd met de bepaling die later in juli 2008 is afgekondigd als section 121 van de Finance Act 2008 (zie punt 11 supra).

Voornaamste argumenten van partijen in het hoofdgeding

- 27 Compass stelt dat in de toepasselijke wettelijke regeling van het Verenigd Koninkrijk een onderscheid werd gemaakt tussen vorderingen betreffende

voorbelasting en vorderingen betreffende btw over latere handelingen die zijn ontstaan in de periode van 4 december 1996 tot en met 30 april 1997 (hierna: „discordantieperiode”). Fleming-vorderingen betreffende btw over latere handelingen waren slechts ontvankelijk indien zij betrekking hadden op tijdvakken eindigend vóór de discordantieperiode, terwijl indien de vordering van Compass op voorbelasting betrekking zou hebben gehad, deze vordering zou zijn voldaan voor de volledige discordantieperiode. Dit onderscheid kan niet objectief worden gerechtvaardigd. Dit onderscheid was niet gewild of als beginsel geponeerd maar is een toevallig gevolg van het verloop van het contentieux betreffende de limiet van drie jaar.

- 28 In beginsel is er geen pertinent onderscheid tussen vorderingen betreffende btw over latere handelingen en vorderingen betreffende voorbelasting. In beide gevallen heeft de btw-plichtige recht op een btw-tegoed en het is van geen belang of dat recht wordt omschreven als een recht op terugbetaling (van btw over latere handelingen) of als een recht op aftrek (van voorbelasting). Het gelijkheidsbeginsel verlangt dat vergelijkbare situaties niet verschillend worden behandeld. Btw-plichtigen met een vordering betreffende btw over latere handelingen die betrekking heeft op de discordantieperiode, zijn oneerlijk en zonder rechtvaardiging benadeeld ten opzichte van btw-plichtigen met een vordering betreffende voorbelasting die betrekking heeft op de discordantieperiode. In het arrest *Marks & Spencer* (C-309/06, EU:C:2008:211, punt 63) heeft het Hof van Justitie verklaard dat „[...] de nationale rechter discriminerende nationale bepalingen buiten toepassing [moet] laten, zonder dat hij de opheffing ervan door de wetgever heeft te vragen of af te wachten, en dient hij op de leden van de benadeelde groep dezelfde regeling toe te passen als op de leden van de bevoordeelde groep”.
- 29 Compass kon pas in juni 2006 (toen de Court of Appeal haar in het gelijk stelde en verklaarde dat zij te veel btw had betaald) zich ervan rekenschap geven dat haar vordering betreffende btw over latere handelingen rechtsgeldig was. De verplichting tot voldoening van de vordering van Compass betreffende btw over latere handelingen is ontstaan nadat HMRC vroeger als reactie op kritiek van zowel de nationale rechters als het Hof van Justitie beetje per beetje inspanningen hadden geleverd om eerdere schendingen van het Unierecht door het Verenigd Koninkrijk ongedaan te maken.
- 30 In het arrest *Marks & Spencer* (C-309/06, EU:C:2008:211) heeft het Hof van Justitie het verschil in behandeling tussen handelaars met een plicht tot betaling en handelaars met een recht op terugbetaling ongerechtvaardigd beschouwd. Het situatieverschil hing ervan af of (voor een bepaald belastbaar tijdvak) de handelaar netto btw over latere handelingen aan HMRC had voldaan dan wel netto voorbelasting ontving; dat kon het gevolg van toevallige omstandigheden zijn en vormde geen principieel verschil in behandeling. Het Hof van Justitie heeft (in punt 50) geoordeeld dat „[h]et algemene gelijkheidsbeginsel [...] aldus toepassing vindt in het geval waarin de handelaars allen een btw-tegoed hebben, de

belastingautoriteiten om terugbetaling ervan verzoeken en hun verzoek tot terugbetaling verschillend wordt behandeld, ongeacht of tussen hen een concurrentieverhouding kan bestaan”.

- 31 Tussen 1996 en 2006 waren vorderingen van handelaars met een plicht tot betaling wegens verjaring niet-ontvankelijk, ongeacht of het ging om vorderingen betreffende btw over latere handelingen dan wel vorderingen betreffende voorbelasting. Het in rondzendbrief 13/06 en (twee jaar later) in section 121 van de Finance Act 2008 geformuleerde verzoek tot indiening van vorderingen werd uitgebreid tot alle btw-plichtigen, ongeacht of zij in 1996 of 1997 een vordering hadden kunnen indienen; zij konden op dat latere tijdstip een vordering indienen. In deze omstandigheden is het onlogisch om vast te houden aan een temporeel onderscheid tussen vorderingen betreffende btw over latere handelingen en vorderingen betreffende voorbelasting.
- 32 Bijgevolg levert het verschil in behandeling tussen *Fleming*-vorderingen betreffende btw over latere handelingen en *Fleming*-vorderingen betreffende voorbelasting schending van het Unierecht op; beide soorten vorderingen moeten in aanmerking komen voor de voordeligste behandeling die voor *Fleming*-vorderingen betreffende voorbelasting is weggelegd. Zo niet, dan zou Compass een doeltreffend rechtsmiddel worden ontzegd en zou inbreuk worden gemaakt op het gelijkheidsbeginsel en op het beginsel van fiscale neutraliteit.
- 33 HMRC voeren aan dat de toepasselijke bepalingen van nationaal recht geen schending van het Unierechtelijke beginsel van gelijkheid of gelijke behandeling of van het Unierechtelijke discriminatieverbod opleveren, zoals van toepassing in btw-zaken. De situatie van Compass is niet op relevante wijze vergelijkbaar met de situatie van een btw-plichtige die „te laat” een vordering betreffende de aftrek van voorbelasting indient.
- 34 Het verschil in „behandeling” van *Fleming*-vorderingen voor (1) te veel aangegeven btw over latere handelingen en (2) te weinig gevorderde voorbelasting is het gevolg van het feit dat houders van een vordering betreffende btw over latere handelingen en houders van een vordering betreffende voorbelasting in een verschillende situatie verkeren. Het verschil in tijdvakken waarvoor een vordering kan worden ingediend, vloeit voort uit het feit dat de respectieve limiet van drie jaar voor (1) vorderingen betreffende btw over latere handelingen en (2) vorderingen betreffende voorbelasting is toegepast met ingang van een andere datum, en uit schending van het Unierecht doordat elke limiet is toegepast zonder passende overgangperiode om verworven rechten te beschermen.
- 35 Het betoog dat Compass ontwikkelt op basis van „gelijke behandeling”, is principieel onjuist en vindt geen steun in het arrest *Marks & Spencer* (C-309/06, EU:C:2008:211). Ten eerste zijn het recht op terugbetaling van ten onrechte betaalde „btw” en het recht op aftrek van terecht betaalde voorbelasting uit juridisch oogpunt verschillend en zij hebben een andere grondslag. Ten tweede

wordt in het arrest *Marks & Spencer* (C-309/06, EU:C:2008:211) niet verklaard dat een btw-plichtige met een recht op terugbetaling van ten onrechte betaalde „btw” zich in dezelfde, of een vergelijkbare, situatie bevindt als een btw-plichtige met een recht op aftrek, en dit arrest biedt geen steun voor deze stelling. Dat arrest betrof een vergelijking van de situatie van – en een verschil in behandeling tussen – handelaars met een plicht tot betaling en handelaars met een recht op terugbetaling die te veel btw over latere handelingen hadden aangegeven. Het Hof van Justitie heeft enkel met betrekking tot die situatie het gelijkheidsbeginsel in overweging genomen. Het Hof heeft in zijn arrest het recht op terugbetaling van onverschuldigde btw niet willen gelijkstellen met het recht op aftrek van verschuldigde btw.

- 36 Er is geen sprake van schending van het beginsel van fiscale neutraliteit. Dat beginsel, zoals het is toegepast in het arrest *Marks & Spencer* (C-309/06, EU:C:2008:211), vindt geen toepassing. Compass stelt niet dat haar goederenleveringen anders zijn behandeld dan soortgelijke goederenleveringen of diensten van andere btw-plichtigen, of dat een vergelijkbare btw-plichtige of concurrent gunstiger is behandeld op een wijze dat de mededinging is verstoord.
- 37 Er is geen sprake van schending van het doeltreffendheidsbeginsel. Section 80 van de Value Added Tax Act 1994 biedt Compass een doeltreffend rechtsmiddel; als gevolg van de correcties die zijn aangebracht bij section 121 van de Finance Act 2008, is een eventuele onverenigbaarheid met het doeltreffendheidsbeginsel waarvan sprake in het arrest *Marks & Spencer* (C-62/00, EU:C:2002:49), ongedaan gemaakt.

Korte uiteenzetting van de motivering van de prejudiciële verwijzing

- 38 Het UK Tax Tribunal is tot de slotsom gekomen dat:
- (1) de prealabele vraag waarop het Tribunal moet antwoorden, rechtstreeks de uitlegging van het Unierecht betreft;
 - (2) het Tribunal niet in staat is om in het volste vertrouwen zelf deze prealabele vraag te beantwoorden;
 - (3) de procedure thans in een stadium is gekomen waarin het Tribunal in staat is de juridische en feitelijke context voldoende duidelijk te omschrijven met het oog op een prejudiciële verwijzing naar het Hof van Justitie, en
 - (4) het derhalve opportuun is het Hof van Justitie te verzoeken om een prejudiciële beslissing.